

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ & ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ



Ἔρχου καὶ ἴδε!

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2017-2018



ΚΕΡΚΥΡΑ 2017

Όψεις του κακού στη ζωή μας



A. Το κακό αποκαλύπτει τον αληθινό μας εαυτό (Λουκ. η' 26-39)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοὶς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεὼν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἀνθρώπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνέιχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Απόδοση σέ απλή γλώσσα

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, καθὼς ἔφτασε ὁ Ἰησοῦς στὴν περιοχὴ τῶν Γαδαρηνῶν, τὸν συνάντησε κάποιος ἄνδρας ἀπὸ τὴν πόλη, ποὺ εἶχε μέσα του δαιμόνια ἀπὸ πολὺν καιρὸ. Ροῦχο δὲν ντυνόταν οὔτε ἔμενε σὲ σπίτι, ἀλλὰ ζοῦσε στὰ μνήματα. Ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦ, ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ, ἔπεσε στὰ πόδια του καὶ τοῦ εἶπε μὲ δυνατὴ φωνή· «Τί δουλειὰ ἔχεις ἐσὺ μ' ἐμένα Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ; Σὲ παρακαλῶ μὴ με βασανίσῃς». Αὐτὰ τὰ εἶπε, γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τὸ δαιμονικὸ πνεῦμα νὰ βγεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Ἀπὸ πολλὰ χρόνια τὸν εἶχε στὴν ἐξουσία του, καὶ γιὰ νὰ τὸν συγκρατήσουν τὸν ἔδεσαν μὲ ἀλυσίδες καὶ τοῦ ἔβαζαν στὰ πόδια σιδερένια δεσμά. Ἐκεῖνος ὅμως ἔσπαζε τὰ δεσμά, καὶ τὸ δαιμόνιο τὸν ὀδηγοῦσε στὶς ἐρήμιες. Ὁ Ἰησοῦς τὸν ρώτησε· «Ποιὸ εἶναι τὸ ὄνομά σου;» Ἐκεῖνος ἀπάντησε· «Λεγεὼν»· γιατί εἶχαν μπεῖ μέσα του πολλὰ δαιμόνια. Τὰ δαιμόνια, λοιπόν, τὸν παρακαλοῦσαν νὰ μὴν τὰ διατάξει νὰ πᾶνε στὴν ἄβυσσο. Ἐκεῖ κοντὰ ἦταν ἓνα κοπάδι ἀπὸ πολλοὺς χοίρους ποὺ ἔβοσκαν στὸ βουνό, καὶ τὰ δαιμόνια παρακαλοῦσαν τὸν Ἰησοῦ νὰ τοὺς ἐπιτρέψει νὰ μποῦν στοὺς χοίρους, καὶ τοὺς τὸ ἐπέτρεψε. Βγήκαν, λοιπόν, ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ μπήκαν στοὺς χοίρους. Τότε τὸ κοπάδι ὄρμησε πρὸς τὸν γκρεμὸ καὶ πνίγηκε στὴ λίμνη. Μόλις οἱ βοσκοὶ εἶδαν τί ἔγινε, ἔφυγαν καὶ τὸ εἶπαν στὴν πόλη καὶ στὴν ὑπαίθρο. Βγήκαν οἱ ἄνθρωποι νὰ δοῦν τί ἔγινε καὶ ἦρθαν κοντὰ στὸν Ἰησοῦ. Βρῆκαν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ὁποῖο βγήκαν τὰ δαιμόνια νὰ κάθεται δίπλα στὸν Ἰησοῦ, νὰ φοράει ρούχα καὶ νὰ φέρεται λογικά, καὶ φοβήθηκαν. Ὅσοι εἶχαν δεῖ τί εἶχε γίνει, τοὺς εἶπαν γιὰ τὸ πῶς ὁ δαιμονισμένος σώθηκε. Τότε ὅλο τὸ πλῆθος ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν Γαδάρων παρακαλοῦσαν τὸν Ἰησοῦ νὰ φύγει ἀπὸ κοντὰ τους, γιατί τοὺς εἶχε πιάσει μεγάλος φόβος. Ἐκεῖνος μπήκε στὸ πλοῖαριό γιὰ νὰ γυρίσει πίσω. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τὰ δαιμόνια τὸν παρακαλοῦσε νὰ τὸν πάρει μαζί του. Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοῦ εἶπε νὰ φύγει, μὲ τὰ παρακάτω λόγια· «Γύρισε στὸ σπίτι σου καὶ διηγήσου ὅσα ἔκανε σ' ἐσένα ὁ Θεός». Ἐκεῖνος ἔφυγε διαλαλώντας σ' ὅλη τὴν πόλη ὅσα ἔκανε σ' αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

B. Ερμηνευτικά σχόλια

Γαδαρηνοί: Τα Γάδαρα ἦταν μία πόλη στὴν ευρύτερη περιοχὴ τῆς Δεκαπόλεως, ἀνατολικά του Ιορδάνη, σὲ σημαντικὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὴ λίμνη Γεννησαρέτ. Γνώριζε μεγάλῃ ἀκμὴ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καὶ τὰ περὶχωρά τῆς ἀπλώνονταν μέχρι τὴν νοτιοανατολικὴ ὄχθη τῆς λίμνης. Ἔτσι ἡ ἀπέναντι ὄχθη τῆς Γαλιλαίας, ἦταν γνωστὴ καὶ ὡς «χώρα τῶν Γαδαρηνῶν». Οἱ Γαδαρηνοὶ ἀν καὶ ἦταν Ἰουδαῖοι δὲν τηροῦσαν τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ἦταν ἄνθρωποι ποὺ τοὺς ἐνδιέφερε τὸ κέρδος. Γι' αὐτὸ γιὰ παράδειγμα ἐνῶ ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος ἀπαγόρευε τὴν βρώση χοιρινοῦ κρέατος ἐκεῖνοι ἐξέτρεφαν κοπάδια ἀπὸ χοίρους γιὰ νὰ τοὺς πουλᾶνε στοὺς εἰδωλολάτρες ποὺ κατοικοῦσαν στὴν περιοχὴ τῆς Γαλιλαίας.

Ρούχο δεν ντυνόταν ούτε έμενε σε σπίτι, αλλά ζούσε στα μνήματα: Η κατάσταση του δαιμονισμένου ήταν τραγική. Δεν φορούσε ρούχα, δεν είχε σχέσεις με τους υπόλοιπους Γαδαρηνούς και φόβιζε κάθε άνθρωπο που βρισκόταν στο διάβα του. Η δύναμη ισοδυναμούσε με αυτή εκατό αντρών και κάθε φορά που τον έδεναν με αλυσίδες εκείνος τις έσπαγε. Κατάλυμα έβρισκε μόνον στα μνήματα, καθώς οι τάφοι που τότε ήταν μέσα σε βράχους, ήταν τα μόνα μέρη που μπορούσαν να τον προφυλάξουν από τον καυτό ήλιο και το κρύο του χειμώνα. Έτσι με τα χρόνια ο άνθρωπος αυτός απομονώθηκε και ήταν ακόμη και στην οικογένεια του δύσκολο να επικοινωνήσουν μαζί του. Αλλά κι εμείς σήμερα, σαν τον δαιμονισμένο, δεν νιώθουμε έντονα το συναίσθημα της μοναξιάς και βρισκόμαστε απομονωμένοι από τους γύρω μας; Την έχουμε άραγε επιλέξει εμείς ή μήπως είναι οι επιλογές και ο τρόπος που ζούμε που μας εμποδίζουν να έρθουμε σε αληθινή κοινωνία με τους ανθρώπους;

«Σε παρακαλώ μη με βασανίσεις»: Εδώ δεν μιλάει ο άνθρωπος, αλλά ο δαίμονας που τον έχει κυριεύσει. Η δύναμη του διαβόλου πάνω στο δαιμονισμένο ήταν πλέον τόσο μεγάλη που όριζε κάθε στοιχείο του χαρακτήρα και της ζωής του. Αυτός όμως που είχε τόση δύναμη πάνω σε έναν άνθρωπο, έτρεμε μπροστά στον αληθινό Θεό. Για το διάβολο θα ήταν βασανιστήριο να του αφαιρεθεί η εξουσία πάνω στους ανθρώπους. Βασανιστήριο θα ήταν για τους δαίμονες να μην μπορούν πλέον να κάνουν κακό. Γι αυτό και ταπεινώνονται μπροστά στο Χριστό και Τον παρακαλούν να μην τους καταδικάσει σε μια αιωνιότητα απραγίας. Για το Χριστό είναι εύκολο να απελευθερώσει τον καθένα από εμάς από τους δαίμονες που μας πειράζουν. Είμαστε όμως αρκετά ταπεινοί να του το ζητήσουμε; Οι περισσότεροι σήμερα προσπαθούμε με διάφορες μεθόδους όπως τη yoga, το βελονισμό, την ψυχανάλυση κτλ. να βρούμε ηρεμία στη ζωή μας. Πολλοί λίγοι είναι όμως εκείνοι, ακόμα και στους κόλπους της Εκκλησίας, που προσεύχονται στο Θεό για να τους απαλλάξει από τα πάθη τους.

«Ποιο είναι το όνομά σου;»: Ο Χριστός δεν είχε ανάγκη να μάθει το όνομα του ανθρώπου αλλά το έκανε για δύο λόγους: ο πρώτος ότι ήθελε να δείξει ότι ο άνθρωπος που παραδίδεται στον διάβολο παύει να έχει όνομα, δηλαδή υπόσταση και πρόσωπο, χάνει την ελευθερία του και γίνεται μία άλλη ύπαρξη, ανώνυμος ο ίδιος, ενώ, με την απάντηση των δαιμόνων ότι ήταν ολόκληρη λεγεών, δείχνει σ' εμάς ότι δεν είναι μόνο ένας ο πειρασμός που έχουμε να αντιμετωπίσουμε αλλά πολλοί και διαφορετικοί. Γι αυτό και οι χριστιανοί θα πρέπει να δυναμώνουμε την πίστη μας συνεχώς με προσευχή, νηστεία, μελέτη, εξομολόγηση και φυσικά με τη συμμετοχή μας στη Θεία Κοινωνία ώστε να μπορούμε να δίνουμε την καθημερινή μας μάχη απέναντι στα δαιμόνια. Βλέπουμε, επίσης, ότι όσο πολλοί και όσο δυνατοί κι αν είναι οι δαίμονες που μας κυριεύουν, μπροστά στο Θεό γίνονται αδύναμοι, γι' αυτό αν δεχτούμε την βοήθεια Του, τότε μπορούμε να γλυτώσουμε από τον πνευματικό θάνατο.

μπήκαν στους χοίρους. Τότε το κοπάδι όρμησε προς τον γκρεμό και πνίγηκε στη λίμνη: Οι δαίμονες τελικά κατέληξαν στο γκρεμό μαζί με τους χοίρους. Βλέπουμε έτσι ότι ο διάβολος και οι δαίμονες δεν είναι απλά μια έννοια για να εξηγήσουμε το κακό αλλά είναι υπαρκτά όντα που όταν ο Θεός αποφασίσει δεν μπορούν να βλάψουν τον άνθρωπο, ούτε έχουν από μόνα τους δύναμη. Επιπλέον, σκοτώνοντας το κοπάδι με τους χοίρους, ο Χριστός δίνει ένα μήνυμα αλλά και στους Γαδαρηνούς, οι οποίοι, παρά το Μωσαϊκό νόμο, εκτρέφουν χοίρους για να κερδίσουν χρήματα.

το πλήθος από την περιοχή των Γαδάρων παρακαλούσαν τον Ιησού να φύγει από κοντά τους, γιατί τους είχε πιάσει μεγάλος φόβος: οι Γαδαρηνοί αντί να ευχαριστήσουν το Χριστό και να δοξάσουν το Θεό που απελευθέρωσε το δαιμονισμένο, επέλεξαν να Τον απαρνηθούν και να Τον διώξουν. Ίσως με την πρώτη ανάγνωση να τους κατακρίναμε με μεγάλη ευκολία, μήπως όμως ακόμα και σήμερα δεν υιοθετούμε την ίδια συμπεριφορά; Μήπως δεν Τον απαρνιόμαστε κάθε φορά που σκεφτόμαστε κάτι κακό για τον συνάνθρωπο μας, κάθε φορά που καθόμαστε στο τραπέζι χωρίς να κάνουμε ούτε το σταυρό μας, κάθε φορά που θεραπευόμαστε από κάποια ασθένεια και του λέμε ένα ευχαριστώ, κάθε φορά που αφήνουμε τον εαυτό μας να γίνει έρμαιο ενός νέου πειρασμού...

«Γύρισε στο σπίτι σου και διηγήσου όσα έκανε σ' εμένα ο Θεός»: Ο Χριστός μας καλεί να γίνουμε μάρτυρες της κοινωνίας μας μαζί Του. Η σχέση μας με το Θεό δεν είναι μυστική, ούτε πρέπει να ντρεπόμαστε γι' αυτήν αλλά να τη διαλαλούμε με τα λόγια και, κυρίως, με τις πράξεις μας. Πολλοί λένε ότι οι χριστιανοί «ζουν στον κόσμο τους» κι ότι η τήρηση των κανόνων της Εκκλησίας οδηγεί στην απομόνωση. Ο Χριστός όμως μάς ζητάει το ακριβώς αντίθετο, να μην φοβόμαστε δηλαδή την κοινωνία με τους άλλους ανθρώπους, αλλά με τη στάση ζωής μας να γίνουμε πρότυπα δείχνοντας τη χαρά που προσφέρει η κοινωνία μαζί Του.

Γ. Η στάση μας έναντι του κακού αποκαλύπτει τον αληθινό εαυτό μας

Η στάση μας έναντι του κακού αποκαλύπτει τον πραγματικό εαυτό μας. Υπάρχουν άνθρωποι που διασκεδάζουν με τη θέαση του κακού, με ιστορίες σατανισμού, με θρίλερ, με μαγεία, με θάνατο. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι φοβούνται το κακό και κλείνονται στον εαυτό τους, χωρίς όμως να θέλουν να δώσουν απάντηση γιατί συμβαίνει στη ζωή μας. Υπάρχουν άλλοι οι οποίοι μπροστά στο κακό αποφασίζουν να αλλάξουν την πορεία της ζωής τους, όταν τους συμβαίνει βλέπουν πού έχουν κάνει λάθος ποια είναι τα πάθη τους, πώς μπορούν να κάνουν μια καινούργια αρχή. Υπάρχουν πάλι κάποιοι που ελκύονται από το κακό. Θεωρούν ότι ο διάβολος μας δίνει εξουσία, μας κάνει σπουδαίους. Υπάρχουν άλλοι πάλι που έχουν περιέργεια μπροστά στο κακό. Όταν αποκαλυφθεί το κακό πάντως κάποιοι όπως ο πρώην δαιμονισμένος των Γαδαρηνών ξεκινούν μια καινούργια ζωή, ενώ άλλοι, όπως οι κάτοικοι των Γαδαρηνών, διώχνουν τον Χριστό από τη ζωή τους, γιατί κερδίζουν από το κακό, ο διάβολος καλύπτει τα συμφέροντα, τα πάθη, τη λαιμαργία τους και δε θέλουν να χάσουν τη ζωή που κάνουν. Ο εαυτός μας αποκαλύπτεται ενώπιον του κακού. Πόσο πιστεύουμε. Πόσο έχουμε ελπίδα στον Θεό, πόσο αληθινοί είμαστε, πόση αλήθεια μπορούμε να σηκώσουμε.



Δ. Ο σατανισμός είναι καταστροφή της ύπαρξης (του Μητροπολίτη Χονγκ Κόνγκ κ. Νεκταρίου)

Ο Σατανισμός δεν είναι απλώς μία αίρεση που απομακρύνει τον άνθρωπο από το Θεό, αλλά ένα κίνημα και ένας τρόπος ζωής που διαστρέφει τελείως την ανθρωπίνη φύση και δαιμονοποιεί τον άνθρωπο. Ήδη στις χώρες της Δύσεως οι τόποι λατρείας που είναι αφιερωμένοι στη λατρεία του Σατανά ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια. Τραγικά θύματα της πραγματικής αυτής μάστιγας είναι οι νέοι άνθρωποι, που πελαγωμένοι σ' έναν κόσμο, στον οποίο η εμπιστοσύνη στους άλλους είναι δύσκολη, ο ανταγωνισμός πρώτος κανόνας της ζωής και ιδανικό το χρήμα και το βόλεμα, νομίζουν ότι βρίσκουν στο σατανισμό ασφάλεια, σιγουριά και τη δύναμη εκείνη που θα τους δώσει τα απαραίτητα εφόδια για να αντεπεξέλθουν στις δυσκολίες της ζωής. Και τελικά αντί! της ευτυχίας συναντούν τη δυστυχία, αντί της ελευθερίας τη χειρότερη υποδούλωση, αντί της ζωής το θάνατο.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΑΒΟΛΟΣ; Ο διάβολος, σύμφωνα με την πίστη και τη διδασκαλία της 'Εκκλησίας, είναι μία πραγματικότητα, είναι ένα υπαρκτό πρόσωπο και όχι «αναγκαίο παράγωγο της θρησκείας» όπως πολλοί. Υπήρξε κατ' αρχήν άγγελος δημιουργημένος από το Θεό καλός και αγαθός και με ελευθερία βουλήσεως. Υπερηφανεύτηκε όμως από την ιδιαίτερη τιμή που απολάμβανε κοντά στο Θεό και Θέλησε να στήσει το Θρόνο του πάνω από το θρόνο του Θεού και να γίνει όμοιός του. Αυτή η ανταρσία του τον οδήγησε στην εγκατάλειψη της αγάπης του Θεού, με συνέπεια να απομακρυνθεί από το Θεό και η αγαθή και καλή φύση του να διαστραφεί τόσο, ώστε πλέον να μισεί θανάσιμα και το Θεό αλλά και τις υπάρξεις εκείνες που απολαμβάνουν την αγάπη του Θεού και ζουν σύμφωνα με το Θέλημά Του.

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ; Είναι η δυστυχία, η καταστροφή, ο θάνατος του ανθρώπου, τον οποίο μισεί και φθονεί, επειδή είναι πλασμένος «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν» του Θεού. Ο διάβολος ποτέ δεν μπορεί να αγαπήσει τον άνθρωπο, ποτέ δεν μπορεί να γίνει φίλος του ανθρώπου, γι' αυτό και ονομάζεται «μισάνθρωπος» και «ανθρωποκτόνος». Αυτός έβγαλε τους πρωτοπλάστους από τον Παράδεισο, αφού πρώτα τους χώρισε από το Θεό σπρώχνοντάς τους στην αμαρτία. Αλλά δεν σταμάτησε εκεί. Στη συνέχεια τους έστρεψε εναντίον του Θεού, με τη βλασφημία και την απιστία, και εναντίον των συνανθρώπων, οδηγώντας τους πολλές φορές στο έγκλημα.

ΓΙΑΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΣΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟ ΝΑ ΜΑΣ ΠΕΙΡΑΖΕΙ; Ο διάβολος δεν έχει καμία εξουσία πάνω στον άνθρωπο χωρίς την άδεια του Θεού και τη δική μας Θέληση. Ο Θεός του επιτρέπει να μάς πειράζει, διότι σέβεται τη δική μας ελευθερία, και θέλει μόνοι μας να διαλέξουμε ή το δρόμο της ζωής και της τηρήσεως των εντολών του Θεού ή το δρόμο της βίας και της καταστροφής και της απομάκρυνσης από το Θεό.

ΠΟΙΑ Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ; Ο διάβολος προσπαθεί να ξεγελάσει τον άνθρωπο με πολλά τεχνάσματα. Ένα από αυτά είναι και η μαγεία. Η μαύρη και η λευκή μαγεία είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Και στις δύο οι άνθρωποι συνεργάζονται με τα δαιμόνια. Τα αποτελέσματα είναι τα ίδια: ο χωρισμός του ανθρώπου από το Θεό και η κυριαρχία του - σατανά επάνω του.

ΕΧΕΙ ΣΧΕΣΗ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΝΤΕΙΣ, ΜΕΝΤΙΟΥΜ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΕΣ, ΩΡΟΣΚΟΠΙΑ κλπ; Ναι, μέσα από όλα αυτά εξαπατά ο διάβολος με τέχνη τον άνθρωπο εκμεταλλευόμενος την επιθυμία του να γνωρίσει το μέλλον. Ο σατανάς δεν γνωρίζει το μέλλον, ούτε θέλει το καλό του ανθρώπου. Η πρόγνωση του μέλλοντος είναι αποκλειστικό προνόμιο, και ιδιότητα του Θεού.

ΓΙΑΤΙ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΔΙΑΛΕΓΕΙ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ; Ο διάβολος ζηλεύει τους νέους ανθρώπους. Είναι γνωστές οι ευαισθησίες των νέων για πάθος, δύναμη και δόξα, καθώς και οι ανησυχίες τους για κάθε τι το υπερφυσικό και μεταφυσικό. Αυτό ακριβώς, σε συνδυασμό με την απειρία και την αδύνατη προαίρεσή τους εκμεταλλεύεται ο Σατανισμός για να αγορεύσει τα ανύποπτα θύματα του.

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΜΠΛΕΞΩ ΚΙ ΕΓΩ; Οι περισσότεροι νέοι που μπλέχτηκαν στα δίχτυα του Σατανισμού βρέθηκαν εκεί χωρίς να το καταλάβουν. Η ανάγκη να ανήκουν κόπου, η ανάγκη να βιώσουν τη ζεστασιά και την αποδοχή που δεν γεύτηκαν μέσα στην οικογένειά τους, τους οδηγεί στις νέες Θρησκείες, Αποκρυφισμό, Πνευματισμό, Μασωνία, Νέα Εποχή, Σαηντόλοτζι...Σ' αυτό συντελούν λίγο η πολύ ή διαφήμιση, τα Θρίλερ, η μουσική ΡΟΚ και κυρίως HEAVY METAL, τα σύγχρονα παιδικά παιχνίδια της τηλεόρασης κ.λπ., που διαμορφώνουν τελικά, συνειδητά ή ασυνείδητα, τους σύγχρονους δράκουλους και εθίζουν τους νέους στην αχαλίνωτη βία, στην σεξουαλική ασυδοσία, στην άρνηση Αξιών και ιδανικών.

ΕΛΙΚΑ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ Ο ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ; Λέει η Dorren Irvine : «Όλοι όσοι παραδίδονται στο σκοτεινό δρόμο της μαύρης μαγείας χάνουν την καθαρότητα του λογικού τους και πολύ συχνά τρελαίνονται». !!

Δημιουργεί τάσεις αυτοκαταστροφής. Ο σατανιστής Ασημάκης Κατσούλας ομολογεί: «Ήθελα να αυτοκτονήσω, δεν μπορούσα να κοιμηθώ, ήθελα να ξεφύγω από όλα αυτά».

Οδηγεί στη δυστυχία, στην κοινωνική απομόνωση, στην αδυναμία βίωσης της πραγματικής αγάπης και της ομορφιάς της επικοινωνίας και της σχέσης με το συνάνθρωπο. Στην αποκλήνωση του ανθρώπου. Λέει

χαρακτηριστικά ο αρχισατανιστής Άντον Λαβέι: «Δεν είμαι ενάντια στις ανθρωποθυσίες και τον κανιβαλισμό αλλά ενάντια στις τιμωρίες και τις κοινωνικές δυσχέρειες που μπορεί να επιφέρουν στους δράστες!»

Στον βιολογικό θάνατο αλλά, και το χειρότερο, στον πνευματικό θάνατο, που επιφέρει η απομάκρυνσή μας από την Πηγή της Ζωής, τον Θεό.

ΤΙ ΛΟΙΠΟΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΞΕΙΣ; Μη διαβάζεις σχετικά (εισαγωγικά τής μαγείας) βιβλία, όπως: Σολομωνική, Νεκρονομικό, συνταγές μαύρης μαγείας κ.α. Μη διαβάζεις βιβλία που έχουν σχέση με τον Πνευματισμό, την Παραψυχολογία, με μεταφυσικά φιλοσοφικά συστήματα ανατολικών Θρησκειών, με τον Υπνωτισμό κ.ά. Μη παρευρίσκεσαι σε χώρους όπου γίνονται σχετικές τελετές (τραπεζάκια που κινούνται, ποτήρια που περπατούν...). Μην υπακούς σε προτροπές μερικών που σου λένε: «Επανάλαβε μερικούς αριθμούς και θα δεις τη μορφή του Χριστού ή τη μορφή κάποιου αγαπημένου σου προσώπου που έχει πεθάνει». Μη διαβάζεις ωροσκόπια και μην εξαρτάς τη ζωή σου από την Αστρολογία. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα και μεγαλύτερη απάτη απ' αυτά. Μη ζητάς ποτέ βοήθεια από μάντιο, μάντις κ.λπ..

http://www.in-agiounikolaoutouneou.gr/apps/gr/spag/3_1286899420.html



Ε. Ένας πρώην σατανιστής διηγείται πώς προσηλυτίστηκε

- Πες μου, πώς γίνεται συνήθως ο προσηλυτισμός;

- Κοιτάξτε· έχουν δύο-τρία όμορφα κορίτσια, τα οποία τα μαθαίνουν, τα διδάσκουν κάποιον τρόπο, ώστε να μπορούν να ρίξουν ακόμη και το πιο όμορφο αγόρι. Αυτό γίνεται και με τα αγόρια. Όταν θέλουν κορίτσια, μαθαίνουν τα αγόρια, τα ντύνουν, έτσι ώστε να μπορέσουν να καταφέρουν να τραβήξουν τη γυναίκα κοντά τους.

- Παρουσιάζονται τα αγόρια αυτά με προτάσεις άσχημες στις κοπέλες, τους λένε περί τίνος πρόκειται ή μήπως υποκρίνονται ότι έχουν καλό σκοπό;

- Όχι. Θα πω ένα παράδειγμα, όπως και το δικό μου. Πάντα πάμε πρώτα στη γνωριμία και μετά αρχίζουμε το χαρτί, να λέμε τα ταρώ. Από και πέρα λέμε ότι ασχολούμαστε καθαρά με τη λευκή μαγεία. Στην ουσία λευκή και μαύρη μαγεία είναι το ίδιο, μόνο που τα καλούμε με άλλα ονόματα.

- Δηλαδή αρχίζει κανείς με τα χαρτιά, με το τραπεζάκι και δεν μένει εκεί, άλλα προχωράει.

- Όταν δει ότι αυτά που λέει οι άλλοι τα δέχονται, τότε προχωράει και φθάνει στο σημείο σιγά σιγά, όχι μόνο στο τραπεζάκι, άλλα στην επίκληση. Από και πέρα αρχίζουν τα ταξίματα, αρχίζει πλέον να πείθεται η κοπέλα ή το αγόρι γι' αυτά που λέει το καμάκι, να το πω έτσι. Αρχίζουν πλέον να πείθονται και να υποκύπτουν και μετά αρχίζει...

- Υπάρχει περίπτωση μια κοπέλα να προσηλυτίζεται, επειδή ενδιαφέρεται για ένα νεαρό, να πάει σε μια δήθεν αθώα συνάντηση και να βρεθεί ξαφνικά ότι αυτή η αθώα συνάντηση είναι μία μαύρη λειτουργία;

- Ναι πολλές φορές έχει γίνει αυτό.

- Μήπως εκεί υπάρχουν διάφορα στάδια, ας πούμε κατ' αρχήν μπαίνει σ' ένα ευχάριστο περιβάλλον και μετά, αφού της ρίξουν κάτι και αλλοιωθεί πλέον η προσωπικότητα της ή χάσει τον έλεγχο, τότε προχωρούν πιο πέρα;

- Φροντίζουν πάντα να υπάρχει καθαρό το μυαλό. Να μπορούν στην αρχή με καθαρό μυαλό, να τους δώσουν το πρώτο ψωμί που λέμε, να τους δώσουν το πρώτο νόημα, το πρώτο πιστεύω, να τις κάνουν να πιστέψουμε πρώτα με καθαρό μυαλό να συνειδητοποιηθούν βαθιά μέσα τους το πιστεύω, γιατί αρχίζουν με χρυσάφια, με βόλτες, με δωράκια, με έρωτα, με τα πάντα. Αρχίζουν δηλαδή και πείθουν τις κοπέλες ότι πάνε για σοβαρό σκοπό, ότι έχουν ένα πιστεύω και αυτό το πιστεύω είναι το σωστό, ότι ο Σατανάς θα βοηθήσει και θα βοηθά για όλη τους τη ζωή, και αυτό γίνεται και με διάφορα τρικ που κάνουν.

- Υπάρχει το συμβόλαιο, που υπογράφει κανείς με το αίμα του. Μήπως θυμάσαι τι λέει αυτό το συμβόλαιο;

- (Τρέμουλο). Να το πω;

- Ναι.

- Ξεκάνει πρώτα με το όνομά του.

- Του δαίμονα;

- Ναι λέει: Μεγάλε Σατανά... εγώ ο τάδε, αυτή τη στιγμή με το αίμα μου ορκίζομαι σε σένα και παραδίδω την ψυχή μου, παραδίδω την ψυχή μου, παραδίδω το σώμα μου, αλλά ζητώ από σένα... Αυτό συνήθως γίνεται Δευτέρα ή Παρασκευή βράδυ. Αυτό γίνεται και μέσα από την εκκλησία ή σε σταυροδρόμι ή στο νεκροταφείο.

- Τι υποσχέσεις δίνουν στο Σατανά, μήπως ότι απαρνούνται τον Χριστό, ότι θα του προσφέρουν αυτό ή εκείνο ή ακόμη και θυσίες;

- Αυτό είναι λογικό να το ρωτάτε κι είναι και σωστό.

- Δηλαδή;

- Μαζί με τα ταξίματα είναι και το πάτημα του σταυρού ή της εικόνας, και πολλές φορές της αγίας Γραφής. Έχω δει άτομα να παίρνουν την αγία Γραφή και την εικόνα του Χριστού, να την πετάνε κάτω και πάνω της να κάνουν ακαθαρσίες, όπως τον σταυρό να τον κρεμάνε ανάποδα και από κει και πέρα πλέον αρχίζουν τα ταξίματα...
- Στην ομάδα τη δική σας προσπαθούσατε να προσηλυτίσετε νεαρά κορίτσια;
- Εμείς είχαμε σκοπό να φτάσουμε τους 30 και να σταματήσουμε. Να κρατήσουμε μόνο εμείς. Φοβόμασταν πλέον ν' ανοιχτούμε πιο πολύ. Θέλαμε να μείνουμε εμείς, να κρατηθούμε σ' αυτή την ομάδα, έστω και 30 άτομα, και μέσα από κει να μπορέσουμε να βοηθήσουμε, δηλαδή να παίξουμε το ρόλο του παραψυχολόγου, του πνευματιστή, δεν ζητάμε δηλαδή εμείς πράγματα, όπως κάνουν σήμερα οι νέοι, να κάνουν ανθρωποθυσίες και τέτοια. Θέλαμε μεις τότε να βοηθήσουμε. Αλλά το μόνο που καταφέραμε να κάνουμε είναι κακό και όχι να βοηθήσουμε. Καταστρέψαμε και δεν βοηθήσαμε.
- Εσύ, εκτός από το ότι διηύθυνες αυτή την κλειστή ομάδα, πώς διαφορετικά παρουσιαζόσουν στο κοινό, ποιές δραστηριότητες είχες αναπτύξει;
- Ερχόμουν σ' επαφή με διάφορα άτομα, έξω, σε καφενεία, σε γνωστούς κύκλους, φιλικούς κύκλους, στους οποίους έλεγα τα χαρτιά, ορισμένα από αυτά βγαίνανε αλήθεια, γιατί έκανα χρόνια ψυχολογία, προσπάθησα, διάβασα ψυχολογία, έμαθα τον άνθρωπο, είδα τα προβλήματα του ανθρώπου και από κει και πέρα ήξερα πώς θα καταφέρω κάποιον, για να τον πείσω ότι αυτό που του είπα είναι σωστό και ότι αυτό που του είπα θα το κάνει.
- Αυτά τα άτομα που έδειχναν συνεργάσιμο πνεύμα προσπάθησες να τα βάλεις πιο μέσα;
- Προσπάθησα.
- Αυτός ήταν ένας από τους σκοπούς σου;
- Ακριβώς.
- Εκτός από τα χαρτιά, τι άλλο έκανες για να τραβήξεις ανθρώπους;
- (Τρέμουλο). Περισσότερο λυσίματα, δηλαδή, αν καταλάβαινα πώς κάποιος είχε μαγεία, προσπαθούσα να τα λύσω, επικαλούμενος πάντα σκοτεινές δυνάμεις.

http://oodegr.co/oode/asynithista/pn_empeiries/prwin_satanistes_1.htm



ΣΤ. Μαγεία

Ένα ερώτημα που αιώνες τώρα απασχολεί πολλούς. Άλλωστε η θρησκεία μας αποδέχεται την μαγεία. Διαβάστε την διδαχή του αγίου Παΐσιου για το εν λόγω θέμα.

-Γέροντα πότε πιάνουν τα μάγια;

-Για να πιάσουν τα μάγια, πρέπει να δώσει κανείς δικαιώματα στον διάβολο. Να δώσει δηλαδή σοβαρή αφορμή και να μην τακτοποιηθεί με την μετάνοια και την εξομολόγηση.

Σε έναν που εξομολογείται, και με το φτυάρι να του ρίχνουν τα μάγια, δεν πιάνουν.

Γιατί, όταν εξομολογείται και έχει καθαρή καρδιά, δεν μπορούν οι μάγοι να συνεργασθούν με τον διάβολο, για να τον βλάψουν.

Μια φορά ήρθε ένας μεσήλικας στον Καλύβι με έναν αέρα... Από μακριά, μόλις τον είδα, κατάλαβα ότι έχει δαιμονική επήρεια. «Ήρθα να με βοηθήσεις, μου είπε. Προσευχήσου για μένα, γιατί έναν χρόνο τώρα έχω φοβερούς πονοκέφαλους και οι γιατροί δεν βρίσκουν τίποτε». **«Έχεις δαιμόνιο, του λέω, γιατί έδωσες δικαιώματα στον διάβολο». «Δεν έκανα τίποτε», μου λέει. «Δεν έκανες τίποτε; Του λέω. Δεν απάτησες μια κοπέλα; Ε, αυτή πήγε και σου έκανε μάγια.** Πήγαινε να ζητήσεις συγγνώμη από την κοπέλα, μετά να εξομολογηθείς, να σου διαβάσουν και εξορκισμούς, για να βρεις την υγεία σου. **Αν εσύ δεν καταλάβεις το σφάλμα σου και δεν μετανοήσεις, όλοι οι πνευματικοί του κόσμου να μαζευτούν και να ευχηθούν, το δαιμόνιο δεν φεύγει».**

Όταν έρχονται τέτοιοι άνθρωποι, με τέτοιο αέρα, τους μιλάω ανοιχτά. Θέλουν τράνταγμα, για να συνέλθουν.

Ένας άλλος μου είπε **ότι η γυναίκα του έχει δαιμόνιο.** Κάνει συνεχώς φασαρίες στο σπίτι. Σηκώνεται το βράδυ, τους ξυπνάει, τα κάνει όλα άνω-κάτω. «Εσύ εξομολογείσαι;» του λέω. «Όχι», μου λέει. **«Πρέπει να έχετε δώσει δικαιώματα στον διάβολο, του λέω. Δεν έγινε αυτό στα καλά καθούμενα».** Τελικά βρήκαμε ότι είχε πάει σ' έναν Χότζα και του έδωσε κάτι να ραντίσει στο σπίτι για γούρι, για να πάει καλά η δουλειά του, και ούτε καν έδινε σ' αυτό σημασία. Αλώνιζε μετά ο διάβολος στο σπίτι του.

Πως λύνονται τα μάγια;

- Αν πιάσουν, Γέροντα, τα μάγια, πως λύνονται;

- Με την μετάνοια και την εξομολόγηση. Γι' αυτό πρέπει πρώτα να βρεθεί η αιτία, για την οποία έπιασαν τα μάγια, να καταλάβει ο άνθρωπος το σφάλμα του, να μετανοήσει και να εξομολογηθεί. Πόσοι έρχονται εκεί στο Καλύβι που ταλαιπωρούνται, επειδή τους έχουν κάνει μάγια, και μου λένε: **«Κάνε προσευχή, για να απαλλαγώ από αυτό το βάσανο»!** Μου ζητάνε βοήθεια, χωρίς να ψάξουν να βρουν από πού ξεκίνησε το κακό, για να το

διορθώσουν. Να βρουν δηλαδή σε τι έφταιξαν και έπιασαν τα μάγια, να μετανοήσουν, να εξομολογηθούν, για να σταματήσει η τλαιπωρία τους.

- **Γέροντα, όταν ο άνθρωπος που του έχουν κάνει μάγια φθάσει σε τέτοια κατάσταση που δεν μπορεί να βοηθήσει ο ίδιος τον εαυτό του, να εξομολογηθεί κ.λπ., μπορούν οι άλλοι να τον βοηθήσουν;**

- Μπορούν να καλέσουν τον ιερέα στο σπίτι να κάνει ευχέλαιο ή έναν αγιασμό. Να του δώσουν να πει αγιασμό, για να υποχωρήσει λίγο το κακό και να μπει λίγο Χριστός μέσα του. Έτσι έκανε μια μητέρα για το παιδί της και βοηθήθηκε. Μου είχε πει ότι ο γιος της υπόφερε πολύ, γιατί του είχαν κάνει μάγια. **«Να πάει να εξομολογηθεί»** της είπα. «Πώς να πάει, πάτερ, να εξομολογηθεί, στην κατάσταση που είναι;», μου είπε. **«Τότε πες στον πνευματικό σου»**, της λέω «να έρθει στο σπίτι, να κάνει αγιασμό και να δώσεις στον γιό σου να πει από τον αγιασμό. Θα τον πει όμως;». «Θα τον πει» μου λέει. «Ε, ξεκίνησε με τον αγιασμό, της λέω, και μετά προσπάθησε να μιλήσει το παιδί με τον παπά. Αν εξομολογηθεί, θα τον πετάξει τον διάβολο πέρα». Και πράγματι, με άκουσε και βοηθήθηκε το παιδί. Μετά από λίγο μπόρεσε να εξομολογηθεί και έγινε καλά.

Μια άλλη γυναίκα, η φουκαριάρα, τι έκανε; **Ο άνδρας της είχε μπλέξει με μάγους και δεν ήθελε ούτε σταυρό να φορέσει. Για να τον βοηθήσει λίγο, έραψε στον γιό από το σακάκι του ένα σταυρουδάκι.**

Μια φορά που χρειάστηκε να περάσει από ένα γεφύρι στην άλλη όχθη ενός ποταμού, μόλις πάτησε στον γεφύρι, άκουσε μια φωνή να του λέει: **«Τάσο, Τάσο, βγάλε το σακάκι, να περάσουμε μαζί το γεφύρι»**. Ευτυχώς έκανε κρύο και είπε: «Πώς να το βγάλω κρυώνω!» «Βγάλ' το, βγάλ' το, να περάσουμε», άκουσε την ίδια φωνή να του λέει. Βρε τον διάβολο! Ήθελε να τον ρίξει κάτω στο ποτάμι, αλλά δεν μπορούσε, γιατί είχε πάνω του το σταυρουδάκι. Τελικά τον έριξε εκεί σε μια άκρη.

Εν τω μεταξύ, τον έψαχναν οι δικοί του όλη την νύχτα και τον βρήκαν τον καημένο πεσμένο επάνω στο γεφύρι. Αν δεν έκανε κρύο, θα έβγαζε το σακάκι και θα τον πετούσε ο διάβολος μέσα στο ποτάμι. Τον φύλαξε ο σταυρός που είχε στο πέτο του. Πίστευε η φουκαριάρα η γυναίκα του. Αν δεν είχε πίστη, θα το έκανε αυτό;

<http://www.newsbomb.gr/ellada/news/story/410518/paisios-pote-pianovn-ta-magia-kai-pos-lynotai#ixzz4NnZCy36n>



Ζ. Ο άγιος Γεράσιμος της Κεφαλονιάς

Ο Άγιος Γεράσιμος σύμφωνα με τη παράδοση γεννήθηκε στα Τρίκαλα της Κορινθίας το 1506. Ο πατέρας του ονομάζονταν Δημήτριος και η μητέρα του Καλή. Ο πατέρας του ανήκε στην βυζαντινή αριστοκρατία, στη μεγάλη οικογένεια των Νοταράδων. Το βαπτιστικό όνομα του Αγίου Γεράσιμου ήταν Γεώργιος. Ο Άγιος Γεράσιμος μεγάλωσε και μορφώθηκε όπως όλα τα αρχοντόπουλα της εποχής. Στα 20 χρόνια του αποφάσισε να πάει στη Ζάκυνθο που ήταν ένα σημαντικό κέντρο των γραμμάτων της εποχής καθώς παρόλη την Ενετική κατάκτηση υπήρχε εκεί ένας αναγεννησιακός αέρας σε αντίθεση με την υπόλοιπη τουρκοκρατούμενη Ελλάδα.

Η βαθιά σχέση του με την ορθόδοξη πίστη, τον κάνει να εγκαταλείψει τη Ζάκυνθο και να ξεκινήσει προσκυνήματα στα σημαντικότερα πνευματικά θρησκευτικά κέντρα της εποχής του. Πρώτος του σταθμός η Κωνσταντινούπολη και το Οικουμενικό Πατριαρχείο από όπου πήρε και την πατριαρχική ευλογία και αμέσως μετά το Περιβόλι της Παναγίας το Άγιον Όρος. Στο Άγιον Όρος ο Άγιος Γεράσιμος έγινε μοναχός. Δεν γνωρίζουμε σε πια μονή αν και πολλοί υποστηρίζουν ότι έγινε στο μοναστήρι των Ιβήρων και ότι ασκήτεψε στο κελί του Αγ. Βασιλείου στην περιοχή της Καψάλας.

Ο Άγιος Γεράσιμος σύμφωνα με τους βιογράφους του έμεινε αρκετά στο Άγιον όρος και έφυγε όταν αποφάσισε να κάνει ένα ταξίδι στους Άγιους Τόπους, όπου πρέπει να έφθασε γύρω στο 1538. Εκτός από τον Πανάγιο Τάφο, επισκέφτηκε τη Συρία, τη Δαμασκό, το Σινά, την Αντιόχεια, την Αλεξάνδρεια και την έρημο της Θηβαΐδας. Ο πατριάρχης στα Ιεροσόλυμα εκτιμά την προσωπικότητα του Γεράσιμου και έτσι τον κρατάει κοντά του και αναλαμβάνει καντηλανάφτης στον Πανάγιο Τάφο. Στα Ιεροσόλυμα ο Άγιος Γεράσιμος χειροτονείται διάκονος και πρεσβύτερος από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Γερμανό με το όνομα Γεράσιμος προς τιμήν του Αγίου Γεράσιμου του Ιορδανίτου.

Το 1548 ο Άγιος Γεράσιμος αφήνει τα Ιεροσόλυμα για να κάνει ένα ταξίδι στην Κρήτη όπου και έμεινε γύρω στα δύο χρόνια. Από εκεί επιστρέφει στη Ζάκυνθο μετά από ένα ταξίδι προσκυνήμα που τον έφερε πιο κοντά στο θεό, μετά από 20 χρόνια. Στη Ζάκυνθο ο Άγιος Γεράσιμος ασκήτεψε σε μια σπηλιά στον Άγιο Νικόλα Γερακαρίου όπου μέχρι σήμερα οι Ζακυνθinoί την ονομάζουν του Αγίου Γερασίμου. Υπάρχουν αναφορές ότι μπορεί να εφημέρευσε στην εκκλησία του Αγίου Λαζάρου. Την ίδια εποχή αυτή έχει γεννηθεί στη Ζάκυνθο και ο Άγιος Διονύσιος και κάποια παράδοση θέλει να τον έχει βαπτίσει ο άγιος Γεράσιμος. Πάντως το σίγουρο είναι ότι ο Άγιος Διονύσιος επηρεάστηκε από την προσωπικότητα του Αγίου Γεράσιμου που ήταν ήδη πολύ γνωστός στο νησί. Η εποχή της Ενετικής κυριαρχίας είναι δύσκολη και από θρησκευτική άποψη καθώς η καθολική εκκλησία προσπαθεί να αποκτήσει πιστούς από τον ντόπιο πληθυσμό.

Ο Άγιος Γεράσιμος αποφασίζει να πάει στη Κεφαλονιά. Ασκητεύει πάλι σε σπήλαιο κοντά στο Αργοστόλι. Στο σπήλαιο έμεινε για 5 χρόνια και 11 μήνες οπότε αποφασίζει να εγκατασταθεί στη περιοχή των ομαλών στους πρόποδες του Αίνου και να ιδρύσει ένα μοναστήρι. Εκεί αρχίζουν να συρρέουν οι πιστοί για να ακούσουν τη διδασκαλία του. Στη περιοχή των Ομαλών υπήρχε ένα ερημοκλήσι αφιερωμένο στην κοίμηση της Θεοτόκου το

οποίο παραχώρησε στον Άγιο Γεράσιμο μαζί με τα γύρω κτήματα, ο ιερέας της περιοχής Γεώργιος Βάλσαμος το 1561. Ο Άγιος ιδρύει μοναστήρι με το όνομα Νέα Ιερουσαλήμ με την άδεια και την ευλογία του επισκόπου του νησιού Παχώμιου Μακρή. Από τότε η φήμη του εξαπλώνεται σε όλο το χριστιανικό κόσμο. Μετά από αίτηση του το πατριαρχείο θέτει η μονή υπό την υψηλή του προστασία.

Ο Άγιος Γεράσιμος θεράπευε πολλούς δαιμονισμένους, οι οποίοι συνέρρεαν για να λυτρωθούν από τα δαιμόνια. Αυτό συνέχισε να γίνεται και μετά την κοίμησή του στις 15 Αυγούστου, την ίδια μέρα με την αγαπημένη του Παναγία. Στις τελευταίες του στιγμές στην επίγεια ζωή του ήταν κοντά του όπως αναφέρει η παράδοση, ο πατέρας Ιωαννίκιος, ο πατέρας Γερμανός και η ηγουμένη Λαυρεντία. Οι ιερείς ντύνουν τον άγιο με τα άμφια τα οποία φέρει μέχρι σήμερα και μετά από κατανυκτική εξόδιο ακολουθία στην οποία χοροστάτησε ο Επίσκοπος Κεφαλληνίας Φιλόθεος ο Λοβέρδος, ενταφιάζουν το σώμα του Αγίου Γεράσιμου δίπλα και μέσα στον νότιο τοίχο του Ναού.

Η πρώτη ανακομιδή του σώματος του Αγίου Γεράσιμου έγινε 2 χρόνια και 2 μήνες μετά την κοίμησή του, στις 20 Οκτωβρίου του 1581. Οι Ενετοί όμως θορυβημένοι από την αφθαρσία του σώματος του ζήτησαν να ταφεί ξανά ώστε να συμπληρωθούν τα 3 χρόνια. Η δεύτερη ανακομιδή του σώματος γίνεται μετά από 6 μήνες και το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Γι' αυτό το λόγο θεσπίστηκε η κύρια εορτή του Αγίου Γεράσιμου στις 20 Οκτωβρίου και όχι στις 15 Αυγούστου. Αργότερα όμως οι χριστιανοί γιόρταζαν τη μνήμη του και στην κοίμησή της Θεοτόκου όχι όμως στις 15 για να μην επισκιαστεί η κοίμησή της Παναγίας, αλλά στις 16 Αυγούστου. Η ανακήρυξη της αγιότητας του οσίου Γερασίμου έγινε το 1622.

Ο Άγιος Γεράσιμος ονομάστηκε νέος ασκητής για να τον ξεχωρίζουν από τον άγιο Γεράσιμο τον Ιορδανίτη. Προστατεύει τους ανθρώπους από την επίδραση του διαβόλου και τους οδηγεί στον Χριστό.

<http://www.romfea.gr/diafora/3779-agios-gerasimos-qiortazei-simera-i-kefalonia>

Η. Να μη μας ελκύει το κακό, αλλά η χαρά της ζωής με τον Θεό

Αγόρια και κορίτσια σήμερα δυστυχώς ελκύονται από το κακό σε όλες του τις πτυχές. Είτε μέσα από την παρακολούθηση εγκλημάτων, είτε με την περιέργεια για τον σατανισμό και τη μαγεία στην ουσία ασχολούμαστε με τον διάβολο περισσότερο από ό,τι με τον Χριστό. Καλούμαστε όμως να δούμε τη ζωή από την φωτεινή πλευρά, αυτή που δίνει η παρουσία του Χριστού στην καθημερινότητά μας. Ο διάβολος αγριεύει τους ανθρώπους. Τους κάνει κακό. Τους συνηθίζει να αισθάνονται ότι όταν έχουν εξουσία και δύναμη, τότε μπορούν να είναι ευχαριστημένοι. Όμως είναι πρόσκαιρη η δόξα. Διότι ο διάβολος μας κάνει να αρρωσταίνουμε. Να μην μπορούμε να χαρούμε τις ανθρώπινες σχέσεις, αλλά να ευχαριστιόμαστε όταν φαινόμαστε από ανώτεροι από τους άλλους, όταν τους υποτάσσουμε, όταν είμαστε ικανοί να τους μαυρίζουμε τη ζωή μας ή να τους εκδικούμαστε για ό,τι κακό μας κάνουν.

Έτσι ευχαριστιόμαστε με τους serial killers. Με τους μάγους και τους σατανιστές. Με τα θρίλερ, την κόλαση, τους δαίμονες. Δεν έχουν νόημα όμως για τη ζωή μας, διότι δε δίνουν χαρά κι ελευθερία, ούτε μας βοηθούν να βρούμε τον αληθινό εαυτό μας, το πρόσωπό μας.

Αντίθετα η σχέση με τον Χριστό αξίζει πραγματικά. Ο Χριστός μας αγαπά και μας δίνει αγάπη και φως. Κι εκεί είναι η χαρά. Μόνο ο Χριστός μπορεί να μας γιατρέψει αληθινά από τη φθοροποιό δύναμη του κακού που μας κλέβει και το όνομα και την προσωπικότητά μας. Ας μην αφήνουμε λοιπόν την περιέργεια για το κακό να μας τρώει, αλλά να ζούμε την χαρά του Θεού, όπως οι Άγιοι!

